

РЕШЕНИЕ

№ 3738

гр. София, 09.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Георги Терзиев

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1954** по описа за **2020** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от АПК, вр. чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН.

С Решение № 222058 от 20.09.2019 г., постановено по н. а. х. дело № 2184/ 2019г. по описа на Софийски районен съд, НО, 121 състав е потвърдено Наказателно постановление № 16-4332-013646/ 15.08.2016 г., издадено от началник на отдел към СДВР – отдел „Пътна полиция“, с което на Л. Г. С. са наложени административно наказание глоба в размер на 850 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 11 месеца на основание чл.174, ал.1 от ЗДвП за нарушение на чл.5, ал.3, т.1 от ЗДвП.

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл.211,ал.1 от АПК, вр. чл.63, ал.1 от ЗАНН, е обжалвано от Л. Г. С.. Иска се АССГ да постанови решение, с което да отмени решението на СРС и да реши спора по същество, като отмени издаденото НП.

В съдебно заседание пред Административен съд София–град касаторът и ответникът не се представляват.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с нея касационни основания по смисъла на

чл.348 от НПК и служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК провери изцяло съответствието на решението с процесуалните изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба и с материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима. Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, е неоснователна.

Според задължителните за настоящата инстанция фактически установявания на районния съд, на 10.08.2016 г., около 04:00 часа касаторът управлявал лек автомобил „А. Р. 145“ с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], когато е спрял за проверка и му е взета проба за алкохол с техническо средство „А. Дрегер 7410+“ № 0074. Отчетен е положителен резултат на пробата – 1,10 промила, поради което на С. е издаден талон за медицинско изследване № 0027693, с който бил уведомен да се яви в УМБАЛ Св. А. до 06.05 часа. Няма данни С. да е посетил УМАБЛ Св. А.. За изложеното св. А. съставил на Л. Г. С. АУАН № 656754/ 10.08.2016г. и иззел свидетелството му за управление.

При горната фактическа обстановка СРС приема, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. НП е законосъобразно, като по безспорен начин се установяват извършването на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, както и лицето, което следва да бъде административно наказано.

Решението е правилно.

Разпоредбата на чл.5, ал.3, т.1 ЗДвП установява забрана за водачите на пътни превозни средства да управляват пътно превозно средство под въздействие на алкохол, наркотици или други упойващи вещества, като нарушаването на тази забрана е скрепено с налагането на санкция по чл.174, ал.1 ЗДвП.

В настоящия случай след измерване с техническо средство 7410+, № 0074 е установена концентрация на алкохол в кръвта на водача 1,10 промила – нарушение по чл.5, ал.3, т.1 ЗДвП, за което срещу него е съставен АУАН.

Разпоредбата на чл.174, ал.1 ЗДвП (изм. и доп. ДВ бр.60 от 07.08.2012 г.) е предвиждала лишаване от право да управлява МПС, трамвай или самоходна машина за срок от 6 до 12 месеца и глоба от 500 до 1000 лв. за управление на МПС, трамвай или самоходна машина с концентрация на алкохол в кръвта над 0.5 на хиляда до 1,2 на хиляда включително, установена с медицинско изследване и/или с техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух.

Настоящата редакция на чл.174, ал.1, т.2 ЗДвП (И. и доп. - ДВ, бр. 77 от 2017 г., в сила от 26.09.2017 г.) предвижда фиксиран размер на санкцията при установен

алкохол в кръвта над 0,8 на хиляда до 1,2 на хиляда включително – лишаване от право да се управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от 12 месеца и глоба от 1000 лв., следователно не е налице е по-благоприятната за нарушителя нормативна разпоредба по смисъла на чл.3, ал.2 ЗАНН.

Настоящият съдебен състав възприема като правилен извода на районния съд, че при съставяне на акта и издаване на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения опорочаващи административно-наказателното производство и обуславящи отмяна на наказателното постановление. Както в АУАН, така и в НП е налице конкретно описание на констатираното нарушение и относимите обстоятелства, при които е било извършено. Налице е съответствие между словесното описание на нарушението и правната му квалификация.

С оглед гореизложеното и поради липсата на сочените от жалбоподателя касационни основания и на други такива по чл.218, ал.2 от АПК, за които касационната инстанция следи служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Воден от изложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал.1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София - град, VII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 222058 от 20.09.2019 г., постановено по н а х дело № 2184/ 2019 г. на Софийски районен съд, НО, 121 състав.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: